

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2014 - 11005

Dato: 22. december 2014

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 8. december 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 103 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 103

”Vil ministeren redegøre for, efter hvilke bestemmelser det er muligt for en familie at medtage hjælpen under ferie i udlandet, når et barn er i respirationsbehandling for regionens regning og samtidig modtager praktisk hjælp efter servicelovens § 83 for kommunens regning med en udgiftsfordeling på 50/50 mellem region og kommune, eller om en sådan familie er afskåret fra nogen sinde at rejse på ferie i udlandet?”

Svar:

Til brug ved besvarelsen er der indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse vedrørende muligheden for, at borgere, herunder børn, der modtager respirationsbehandling efter sundhedslovens § 79, stk. 1, kan rejse på ferie i udlandet. Ministeriet vurderer, at en borger kan tage hjælpere til respirationsbehandling med på et ophold uden for hjemmet, og at lønudgiften hertil i så fald kan blive betalt af sygehusvæsenet i samme omfang, som hvis behandlingen foregik i borgerens hjem.

Vedrørende personlig og praktisk hjælp i hjemmet m.v. (hjemmehjælp) efter servicelovens § 83 kan det oplyses, at udlandsbekendtgørelsen ikke giver borgeren ret til at medtage denne type hjælp til udlandet. Dette gælder også i de tilfælde, hvor hjælpen gives til et barn efter servicelovens § 44, jf. § 83.

Hjemmehjælp er karakteriseret ved, at personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice gives i borgerens hjem uanset boligform. Hjælp efter servicelovens § 83 gives dermed efter sit formål til borgeren i dennes hjem, hvilket er baggrunden for, at denne type

hjælp ikke kan medtages under et midlertidigt ophold i udlandet, herunder også en ferie.

Det følger imidlertid af EF-forordning nr. 883/04 om koordination af social sikring, at naturalydelse ved sygdom, herunder hjælp efter servicelovens § 83, skal tildeles i opholdslandet, men til udgift for den kompetente stat. Det vil typisk sige den pågældendes sædvanlige opholdsland. Dette betyder, at en borger, uanset at det ikke er muligt at medtage hjælp efter servicelovens § 83 til udlandet efter dansk ret, ville kunne få tildelt den pågældende ydelse i et andet EU-/EØS-land under forudsætning af, at en sådan ydelse er tilgængelig i det pågældende land, og at landets egne borgere ville få den i en tilsvarende situation.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen